

بررسی کلینزاسیون پیتروپوروم اووال در پوست سر بیماران مبتلا به لوسمی تحت شیمی درمانی

عبدالحسن کاظمی^۱، نجیبه اصل رهنمای اکبری^۲، ایرج اسودی^۳، جمال عیوضی^۴، جلیل واعظ^۵، علیرضا نیکانفر^۶،
هادی ملجایی^۷، حسین کوشافر^۸، ایران نوع خواهی^۹، لیلا نوزمانی^{۱۰}

^۱ نویسنده مسئول: دانشیار مولکولار بیولوژی، فلوشیپ اخلاق زیستی - پزشکی، مرکز تحقیقات انکولوژی و هماتولوژی بیمارستان شهید قاضی

طبباطبایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز Email:Kazemi1338@Gmail.com

^۲ مربی گروه انگل شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز ^۳ دانشیار هماتولوژی و انکولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز ^۴ استاد هماتولوژی و انکولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز ^۵ دانشیار هماتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز ^۶ مربی گروه اپیدمیولوژی و آمار دانشگاه علوم پزشکی تبریز ^۷ کارشناس آزمایشگاه، دانشگاه علوم پزشکی تبریز ^۸ پرستار بخش انکولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

چکیده

زمینه و هدف: میکوزها از عفونتهایی هستند که در مبتلایان به سرطان و دارای سیستم ایمنی سرکوب شده سبب مرگ و میر می گردند. مالاَسزیا فورفور و وارپته های مختلف آن منجمله پیتروپوروم/اووال معمولاً در افراد نرمال ایجاد میکوزهای سطحی در سطحی ترین لایه های کراتینی پوست می نمایند. فونگمی مرتبط به کاتر و فولیکولیت ناشی از مالاَسزیا فورفور و پیتروپوروم/اووال نسبتاً شایع است ولی این قارچ می تواند از پریتونیت، آرتريت عفونی، ماستیت، سینوزیت و عفونتهای مختلف چشمی نیز جدا شود. در این مطالعه وجود پیتروپوروم/اووال در شوره های سر و پوست سر بیماران لوسمیک تحت شیمی درمانی مورد بررسی قرار گرفته است.

روش کار: طی یکسال از شوره های موجود در سر یکصد بیمار مبتلا به لوسمی تحت شیمی درمانی نمونه برداری شد. شوره ها پس از رنگ آمیزی با بلودومیتیلین مورد بررسی میکروسکوپی قرار گرفته، وجود و کمیت سلولهای مخمری جوانه دار بصورت عدد هشت 8 انگلیسی در بین سلولهای اپیدرمی ثبت و گزارش گردید.

یافته ها: وجود پیتروپوروم/اووال در ۸۲٪ بیماران مورد مطالعه مثبت بود. اغلب بیماران در سنین ۲۰-۵۰ سالگی بودند که دارای شوره های درشت سبوس مانند و خارش در سر بودند.

نتیجه گیری: با توجه به اینکه بیشتر بیماران (۸۲٪) در این مطالعه از نظر وجود پیتروپوروزیس مثبت بودند؛ پیشنهاد می شود که در صورت بروز هر گونه تظاهرات بالینی مربوط به پیتروپوروزیس نسبت به درمان آن اقدام درمانی صورت پذیرد تا از بروز عفونتهای خطرناک قارچی گاهها دارای پیش آگهی وخیم، جلوگیری به عمل آید.

کلمات کلیدی: پیتروپوروزیس؛ مالاَسزیا فورفور؛ لوسمی؛ شیمی درمانی

پذیرش: ۸۹/۵/۱۲

دریافت: ۸۷/۹/۱۸

مقدمه

می گردند. با اینکه آسپرژیلوزیس و کاندیدیازیس شایعترین عفونتهای قارچی هستند ولی سایر قارچهای فرصت طلب نیز در این بیماران رشد و تکثیر نموده و بصورت عفونتهای مختلف بروز می نمایند [۱-۳].

عفونتهای قارچی در بیماران مبتلا به سرطان و افراد دارای سیستم ایمنی سرکوب شده بصورت سیستمیک یا منتشره درآمده و معمولاً با پیش آگهی وخیم در این بیماران موجب مرگ و میر آنان